

РЕШЕНИЕ

№ 1696

гр. София, 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11479** по описа за **2020** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. Н. Н., от [населено място], срещу решение от 12.03.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 136-ти състав, постановено по НАХД № 12918/2019 г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 42-0000605 от 10.06.2018 г., издадено от гл. инспектор при ИА „АА“ - [населено място], с което на касатора, на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвТП), е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 45, т. 2, предл. 2 от Наредба № 34/1999 г. за такс. превоз на пътници, на МТ.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, като постановено в противоречие на материалноправните разпоредби и неизяснена фактическа обстановка. Твърди се, че нарушението не е извършено.

Ответникът по касационната жалба – Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, областен отдел „Контролна дейност - ДАИ“ – С., редовно призован, не се представява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура взема становище за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Установените от СРС факти се възприемат от касационната инстанция. Констатирано е, че на 21.02.2019 г., около 14:45 часа, в [населено място], до МОЛ „С.“, касаторът, като водач на такс. автомобил, с открита табела „такси“, престоява на за изчакване на пътници на участък от пътното платно, при което създава затруднения за останалите участници в движението.

За извършеното нарушение е съставен акт за установяване на нарушението (АУАН), въз основа на който е издадено и наказателното постановление (НП). Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 45, т. 2, предл. 2 от Наредба № 34/1999 г. за такс. превоз на пътници, на МТ.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени при спазване на предвидената процедура и съдържат задължителните реквизити по чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Правната квалификация е прецизирана и съответства с текстовото описание на състава на констатираното административно нарушение.

Неоснователни са направените от касатора възражения. Съдът се е позовал обосновано и аргументирано на основание на събраните по делото писмени и гласни доказателства и е установил точно описаната в решението и съответстваща на изложеното в АУАН и в НП фактическа обстановка. Съставът на нарушение е осъществен, понеже водачът е престоявал на несъответстващо място за целта – пред МОЛ „С.“ и е създал затруднения за други участници в движението /автобус/. За изложените едва в кас. производство възражения за повикване за извозване на болни с хемодиализа са несвоевременно направени и не се подкрепят от никакви доказателства по делото. Същото важи и относно възраженията за неточност на отстояния от стоянката, които възражения са аргументирано отхвърлени от състава на съда.

Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че не са налице основания за отмяна на обжалваното решение, поради което същото като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По така изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.03.2020 г. на Софийски районен съд (СРС),

Наказателно отделение, 136-ти състав, постановено по НАХД № 12918/2019 г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.